

Pan Václav Marval – sedlák z Točné

Narodil se v Praze 7. 8. 1928 u sv. Apolináře. Dětství prožil na statku v Točné a měl ho krásné. Pohyboval se doma v hospodářství, neměl žádné potíže a neexistovalo moc věcí, které by nemohl nebo nesměl.

Měli dvacet hektarů polí a louky. Ze zvířat měli tři psy, dvě kočky, dva páry koní, asi pět krav a pár telat.

Za 2. světové války byl rodný statek v Točné pronajat panu Briškovi ze Zaječí od Neveklova, protože tam na rozkaz Hitlera vznikala vojenský výcvikový prostor pro SS jednotky. Malý Václav byl pak až do konce války u své sestry Marie v Kněževsi.

Po válce se Václav vrátil zpět na statek na Točné. Maminka rozhodla, že hospodářství dostane jeho bratr Jan, ale i Václav zde bude moci bydlet a maminka tomu tady bude jakoby velet. To ale bylo jen do té doby, než statek převzala komunistická strana.

Maminka statek nechtěla komunistům dát, její manžel jí na smrtelné posteli přikázal, aby majetek rozdělila spravedlivě mezi jejich tři děti, to znamená mezi pana Václava, jeho bratra Jana a jejich sestru Marii. Nakonec jim ho ale komunisté stejně sebrali, a když se jich maminka ptala, kdo se o ni bude starat tak řekli, že má svobodného syna Václava. Ten že se o ni postará. Chalupu zbořili a maminka žila na Kladně stejně jako pan Václav. Do družstva ho nechtěli, stejně jako on tam nechtěl a pak pracoval v cihelně.

Pan Václav se s jedním kamarádem pokusil utéct za hranice. Nepovedlo se jim to a u Domažlic je chytili. Dali jim rok, ale kdyby se odvolali, tak by trest mohli mít kratší. Ale neměli právníka a tak se neodvolali a dostali rok natvrdo. A poslali je do Jáchymova do uranových dolů.

Po propuštění strávil pan Václav rok doma. V roce 1950 měl jít k odvodu, ale místo toho se znovu pokusil o útěk. Znovu to nevyšlo. V roce 1952 pak narukoval. Na vojně byl skoro tři roky.

V roce 1947 bylo velké sucho, a rok předtím bylo sucho v Rumunsku. Vlády obou zemí se dohodly, že v Čechách poskytnou pracovní místa Rumunům. Jeden takový člověk pracoval i u Marvalů na Točné, ale nebyl to Rumun, byl to Rus, který žil v Rumunsku. Jednou při práci na poli našli tři stromečky, z nichž jeden je dnešní chráněný památný dub. Dva pokáceli a nechali jen jeden. To proto, že byl z těch třech nejhezčí a taky proto, aby když se bude pracovat na poli, tak aby tam byl stín.